

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Contra Androtionem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

Legum autem vis in quo est? Vtrum in eo, si quis ve...

Α η δ' ἴσθ' νόμων ἰσχύς, τίς ἐστίν; ἀρ' αἰ πῆς ὑμῶν ἀδικουμένων...

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS in Androtionem, violatarum legū reū.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΚΑΤΑ τὸν ἀνδροτίωνος, ὡς ἀνόμων λόγου.

Duos senatus Atheni.

Vo fuerunt Athenis senatus: alter perpetuus Areopagiticus, qui de caedibus voluntariis, & vulneribus, & aliis similibus rebus iudicaret...

Lex senatus.

Androtionis decretum.

Accusationes rei.

Persona.

ALIVD ARGUMENTVM.

Varij fuere magistratus apud Athenienses: quorum alij sorte, alij suffragio, alij delectu creabantur...

Triplex ratio creandorum magistratum.

Discrimina quincentorum & Areopagitarum.

Δε, αἱ καὶ αἰρεσι, ὡς αἱ τῶν χρημάτων. τούτων, μία μὲν ἴσθ' κληρωτῶν ἢ βουλῆς ἢ πεντακοσίων...

Το ἦσαν ἐν ἀθῆναις βουλαιή μὲν, δημοτικὴ ἢ ἐν ἀφείρῳ πᾶσι...

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γάρροι παρ' ἀθῆναις ὑποῖσθον ἀρχαί. ὧν αἱ μὲν, κληρωταίαι δὲ, χειροτονηταίαι δ' αἰρεταίαι καὶ κληρωταίαι...

τῶν δὲ ἐν ἀρχῇ παρ' ὧν, τὰ Φοινικῶν μόνον, εἰ δὲ πρὸς αἴπειν, ὅπ' καὶ αὐτῆς...

A Arcopagitas curasse publica : respondemus, cum maxima necessitas incidisset, eos publicis de rebus conuenisse, Alterum...

Annus solaris.

Lunaris.

Distributio & ratio imperandi senatus quingentorum.

Argumentum orationis.

Accusatorum summa & mensura.

μὴ ποισαμίῃ προσήκει τὴν δειλίαν, διὸν πᾶσι
 δὴπὼτε οὐ ποισίω; εἰ δὲ οὐκ ἐξεστὶ μάλλον, ἀλλὰ
 τὸν δαίνα ἢ τὸν δαίνα ὑποδείξει μὴ ποισιμίας, ἐκείνη,
 προσήκει λαβῆναι, χροὶς ἃ τούτων, ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν αἴρε-
 σιν ὑμῖν οἱ τοιοῦτοι λόγοι διδόναι, πότερα οἵεσθε προσά-
 σεις ἐν λόγοις δαίν ἀκούειν τὴν ἀδικουμένων ὑμᾶς, ἢ νῆας
 κεντῶσθε; εἰ μὲν γὰρ τούτω ταῦτ' ἀπιδείξεσθε ἐσσι δὴ λαν-
 ἀπάσας τὰς βελαις, ὅτι δὲ ἐφάρσιν πῶσον ἔξου-
 μῖν προσ ὑμᾶς, οὐκ ἐξήρεις ποισαμίαν, ἐκ τούτου, τὰ
 μὲν χροῖμα (ἀλαωθῆσε), νῆας ἃ οὐκ ἐξετε ὑμεῖς, ἀλλ'
 ἃ, ὡς ὁ νόμος λέγει, ἐκ δὲ τοῖς ὁμομοκότας, πικρῶς καὶ
 ἀπλάς, τὰς μὲν ἐφάρσας ἀέλιπε, φανῆτε, ἃ φηρη-
 μύοι τιμω δωρεάν, ὅτι τὰς νῆας οὐ ποισίω; πᾶσι, ὡς
 ἀδρες ἀδελφοί, ποισιμίας ὑμῖν ὄφρα δώσουσι τὰς
 ἐξήρεις πᾶντα τὰλλα παρ ὑμῖν ἕωρακότας ἀδανέσε-
 ρα τῶ νόμου γρηγορά. ὅτι τοίνυν οὐδὲ ἀπὸς ἀλλο-
 ὅσιν ἀδεις ἀθροῦσιν τῆ μὴ ποισιμίας τὰς νῆας, καὶ τ-
 το σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. ἀγῆστα γὰρ ἡ βαλίη * τὸν νόμον,
 τῆτοι, ἐχειροτόνησεν αὐτῆ. ἐπὶ τοίνυν ὁπρῆρεὶ λέγειν
 ἐπὶ τῆς ἐταυρήσεως νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ἡμεῖς, καὶ
 βλασφημίας οὐκ ἐροσκούσας κατ' αὐτῆ ποισίμια. καὶ
 φησὶν δὲ ἡμᾶς, εἴ περ ὁπρῆρεὶ οἴομεν ἡμᾶς ἀληθῆ,
 πρὸς τοῖς δημοδοέτας ἀπαντᾶν, ἢ ἐπὶ ἐπὶ χλίον
 ἐκινδυνόουσι, εἰ καταψύδουσι ταῦτ' ἐφαιόμια.
 νῦν δὲ φησὶ κείνους φησὶν, ἀπίας καὶ λοιδορίας κενεῖ
 ποισιμίας, ἐκ νοχλίῃ. ἢ δικαστῆς * οὐσιν ὑμῖν ἐρῶ δι-
 οίμαι δαίν ὑμᾶς ὄφρα τὸν μὲν ἐπὶ λόγῳ ἔσται παρ ὑμῖν
 αὐτοῖς, ὅτι πᾶς πολὺ λοιδορία τὴ καὶ ἀπία κερσεμισ-
 τον ὄσιν ἡγεῖται. ἀπία μὲν γὰρ ὄσιν, ὅταν πρῶτον ψιλῶ ρη-
 σάμεν ὁ λόγῳ, μὴ ὄφρα ρησῆται πᾶσιν ἅν λέγει. ἡγεῖται
 ἃ, ὅταν οἱς ἀείπη πρῶτον, τὰ λιθῶς ὁμοῦ δειξῆται τοίνυν
 ἀάγην τοῖς ἡγεῖται ἢ τεκμήρια δεικνύμα, διὸν
 ἐμφανοῦσι τὸ πρῶτον ὑμῖν ἢ τὰ εἰκότα φερέσθαι ἢ μέρ-
 τυρας παρέχεσθαι, οὐ γὰρ οἶον τὴ ἐπίων ἀπόπας ὑμᾶς ὄσιν
 κατὰσῆσαι. ἀλλ' ὅταν πρῶτον δεικνύῃ, τὴ τούτων, ἰκανόν
 νόμῳ τῆ ἡγεῖται ἔχει ὑμεῖς εἰκότας, τ' ἀληθείας ἐνά-
 σοτε. ἡμεῖς τοίνυν οὐκ ἐπὶ λόγων εἰκότων οὐδὲ πικη-
 ερίων, ἀλλὰ παρ ἑμάλις δίκην ἐπὶ λαβῆναι, τῆτοι τῶ-
 τ' ὄπιδεικνύμεν, ἀδρα παρερηκότα γρηγοματίον,
 ἐκ τῶ τῶ βελαιμίας ἐρῶν ὃς αὐτὸν ἵπδύουον
 ποισίμια, μὲν τυρεῖ τῶ. ὡς ἢ ὅταν μὲν λοιδορία τῶ-
 τα καὶ ἀπία ἢ φῆ' ὑπολαμβανῆται, ὡς τῶ τα μὲν ἔστι
 ἐλεγχῶ. ἀ δὲ ὄσιν ποισί, τῶτα λοιδορία καὶ ἀ-
 πία. ὄταν δ' ὄπ πρὸς τοῖς δημοδοέτας προσῆκον ἐπαλ-
 γέλλειν ἡμῖν. ἐπὶ ἐπὶ ὑπολαμβανῆται, ὅτι καὶ τῆτοι ποισί-
 μια, ἐ νῦν ἐροσκούσας πρὸ τ' νόμου λέγουμεν. εἰ μὲν
 γὰρ ἄλλον τινὰ ἀγῆστα ἀγῆστα ἡγορούμεν ταῦτα κατιρο-
 εσθῆμεν, δικαστῆς ἢ ἡγεῖται. εἰ δὲ ὄ μὲν νῦν ἐρεση-
 μῶς ἀγῆστα ὄφρα ὄσιν οἱ νόμοι δὲ οὐκ ἐσθὶ λέγειν
 ἢ δὲ τὰ ἐνόμα τοῖς οὐτῶ βελαικότας, ἡμῖς δὲ ὄπιδει-
 κνύμεν ἢ μόνον εἰρηκότα αὐτ' ὄφρα ὄσιν, ἀλλὰ καὶ βελαι-
 κότα ὄφρα ὄσιν, πῶς ἐκὶ προσῆκει λέγειν πρὸ τούτου τ'
 νόμου, δι' ἢ τῶ τα ἡγεῖται; καὶ μὴν, καὶ κείνο γὰρ δει μῶσθιν
 ὑμᾶς, ὅτι τοῖς νόμοις ὄπιδει τούτοις ὄσιν. καὶ τ' ἄλλων
 τοῖς πολλοῖς ἐδέν ὄσιν ἀν τούτῳ νομοδοέτης, οὐκ ἐπὶ
 δὲ δὲ καὶ ὄσιν πρὸ τ' ἀδικουμένων ἐξῆστος λαβῆναι δίκην τοῖς βελαιμίας ὄφρα ἢ ἢ ἀδικουμένων, ἀλλὰ πολλῶ-
 ρως. ἢ δὲ ἢ ὄσιν πρὸ τ' ὄσιν ἐπὶ τῆ πόλι γρηγορά ὄσιν ὄσιν ἢ ὄσιν ἢ ὄσιν ἢ ὄσιν, ἢ ὄσιν ἢ ὄσιν, εἰ μὲν
 ἐπὶ ὄσιν τοῖς μερῶς δίκην ὄφρα ὄσιν λαβῆναι; τῶς νόμοις ὄσιν, μὲν ἢ ὄσιν ἐπὶ πολλοῖς πονηροῖς ἡγεῖται. εἰ
 δὲ ὄσιν τῶς θεοσῆ καὶ δὲ ὄσιν λέγειν τῶς ὄσιν οὐδὲ ὄσιν τῶς ὄσιν τῶς ὄσιν τῶς ὄσιν τῶς ὄσιν τῶς ὄσιν τῶς ὄσιν τῶς ὄσιν

A quorsum illud dicere attinet, per quera steterit, quo
 minus facta sint? Si non licet : qui magis siue per
 hunc, siue per alium steterit, senatum accipere coro-
 nam decuit? Præterea istiusmodi verba, ut mihi vide-
 tur, vobis optionem dant, vtrum existimetis excu-
 sationes & verba vobis esse audienda hominum in
 vos iniuriorum: an naues possidendas? Nam si vobis
 iste ita satisfaciet: perspicuum erit cuilibet senatui
 probabilem causam esse ad vos afferendam: non tri-
 remes faciendas. Eo pacto & pecunia consumetur: &
 vos naues non habebitis. Si verò ut lex iubet, & ve-
 strum iusiurandum postulat, acriter omnes omnino
 causas sustuleritis, & propter non factas triremes
 præmium negaueritis: omnes Athenienses, factas tri-
 remes vobis tradent, ubi viderint cætera oninia fuisse
 apud vos lege infirmiora. Neminem autem morta-
 lium alium in causa esse, quò minus triremes factæ
 sint, id quoque perspicue ostendam. Senatus enim,
 lege sublata, istum sibi patronum creauit. Iam quod
 ad impudicitiam attinet, respondebit, nos esse iniu-
 rios, & falsa in se maledicta iacere ait: nobis, si vera
 esse illa confideremus, ad Sexuiros fuisse venien-
 dum, ut ibi de mille drachmis periclitaremur, si ca-
 lumniati videremur. nunc nos fucum facere, qui cri-
 mina & inania maledicta conquiramus, & vos ob-
 tundamus, ad quos ea cognitio non pertineat. Ego
 verò censeo, illud primum cum animis vestris esse
 cogitandum: multò maximum esse discrimen inter
 conuicium atque crimen & probationem. Crimen
 enim est, si quis nudis verbis usus, orationi suæ nullis
 argumentis fidem facit: probatio, si quæ dicit, ea etiã
 vera esse ostendit. Necesse igitur est eos qui probant,
 aut argumentis niti, per quæ rei veritatem vobis de-
 clarent: aut coniecturas afferre: aut producere testes.
 Neque enim in quibusdam fieri causis potest, ut in
 rem præsentem ducamini. sed si quis eius generis ali-
 quid ostenderit, semper vos instam veritatis habere
 probationem iure creditis. Nos igitur non probabi-
 lib. verbis aut argumentis, sed à quo maximè pœnæ
 C expeti possunt, eo ostendimus: virumque addu-
 cimus, qui tabellam nobis exhibuit, quã istius antea
 acta vita continetur: qui suo periculo testimonium
 dicit. Itaque si hæc conuicium & crimen esse dix-
 rit: vos probationem esse putabitis, quæ verò iste fa-
 cit, conuicium & crimen. Cum autem ad Sexuiros
 rem fuisse deferendam dicit, sic existimabitis: nos &
 id facturos, & nunc hac de lege conuenienter loqui.
 Nam si te alterius criminis reum, hoc nomine accu-
 saremus: causa tibi esset cur ægrè ferres. Sed si in hoc
 iudicio de violatione legum agitur: leges autem istis
 moribus præditos nec legitima decernere patiuntur:
 nosq; ostendimus, istum non dixisse tantum contra le-
 ges, sed vixisse etiã aliter, quàm leges sinūt: eane de
 lege nihil dicitur, per quã hæc probatur? Illud etiam
 cognoscendum vobis est, Solonē harū legū autorē, &
 aliarū ferè omnīū, longè aliū, quàm iste sit, legisla-
 torē, nõ vno modo scelertū pœnas iis qui volūt, expetē-
 das permisisse à facinorosis: sed multifariã. Norat is
 nimirū, nõ posse fieri, ut omnes ciues ex æquo effēt
 aut eloquētes, aut cōfidētes, aut moderati. Quod si ita
 faxisset leges ut moderatis sūpserit pœnas satis esset:
 multos impunè fore improbos cēfuit. si verò ut cōfi-
 dētibus & eloquētib: futurū, ut homines imperiti &
 rudes, nõ possēt eodē quo illi modo, pœnas sumere:

De impudicitia refertur hic dicitur: & quatum liberati periculi sit a flagitiosis hominibus.

Æquum autē esse censuit, ne cui, pro sua cuiusq; facultate, exigendæ pœnæ ius negaretur. Id autē fieri qui potuit? si multas vias per leges muniret, ad facinorosos inuadendos. Veluti in furto: firmus es, & teipso fretus? abduc in carcerem, sed mille drachmis periclitaris. Infirmior es? Nouemuiris indicæ: illi facient. Id quoque formidas? accusa. Non tibi fidis, & pauperior es quàm qui mille drachmas soluas? furti age apud arbitrum, & extra periculum eris. * Neutrum horum placet? accusa. Etiam hoc reformidas? defer. hæc omnia diuersa sunt. Eodem modo & in causa violatæ religionis, licet abducere in carcerem, accusare publicè, causam apud Eumolpidas agere: proponere apud Regem. Eodem modo in cæteris ferè vniuersis. Si quis igitur se maleficum esse non diffiteatur, aut impium, aut cuiuscumq; criminis de quo accusetur, fontem: sed propterea se absolui postulet, quod, si quidem in carcerem abductus fuerit, diem apud arbitrum dici licuisset, & accusari se decuisset. Sin apud arbitrum reus fuerit, in carcerem fuisset abducendus, vt accusator mille drachmis periclitaretur: ridicula res illa profectò fuerit. Nam qui aliquid non fecit: ei nò de forma iudicij est disputadū: sed insòtè esse se, ostēdēdū. Eodē modo & tu Androtiō, ne propterea dare pœnas recusato, si prostituta pudicitia de cretū facis, q̄ nobis & apud Sexuiros in te datur actio: sed aut nò fecisse te ostēde, aut pœnas da, qui moribus istis aliquid decreueris. Neq; enim tibi fas est. Quod si te nò iis omnib. quæ legibus cōcedūtur, rationib. vlciscimur: gratiā habeto nobis de iis quas prætermittimus: nò, p̄pterea te, p̄rfus insòtè haberi potulato. Operæ precii porrò est, Atheniēsēs, diligētèr inquirere & spectare, quātē curæ Soloni fuerit, huius legis auctori, in omnib. quas sãxit legibus, Respub. & quāto de hac, quā iis de rebus quæ legibus cōtinētur, magis sollicitus fuerit. Quod cum ex aliis multis legib. p̄spicitur: tū verò ex hac, qua vetat, ne ij qui se p̄stituerūt, in publico vel dicāt, vel decernāt. Illud enim videbat, cū multis è populo dicere liceret, eos tamen nò dicere. Quare id graue nò ducebat. alioqui multa potuisset, si punire voluisset istos, grauiora cōstituire. verum nò hoc ei fuit p̄positū: sed hæc p̄pter vos & rēpublicā interdixit. Norat enim, norat flagitiose vitæ hominib. eā rēpublicā esse aduersissimā, in qua omnib. p̄ferre p̄bra eorū liceret. Ea verò que est? popularis. Nò igitur tutū putauit, si quādo accidisset, vt iisdē tēporib. multi existerēt homines, cum eloquētes & cōfidētes, tū talibus probriis & malis referti. Fieri enim posse, vt illorū impulsu populus multū delinqueret: atq; adeò aut ipsi popularē abrogare omninò statū conarētur (nā in oligarchis, etsi aliqui multū flagitiosus Androtione vixerint, magistratibus maledicere nò licet) aut ad sūmā improbitatē impellerēt populū, vt ipsorū esset quādam simillimus. Prorfus igitur istud hominū genus à cōsiliis exclusit, vt ne populus ab eis deceptus delinqueret. Quibus bonus iste vir neglectis, sibi nò tantūm dicēdū & decernēdū esse cēfuit, cū nò liceret: sed & cōtra leges ea esse faciēda. Iam quod ad eam legem attinet, qua, quod pater eius fuit ærarius, & multā rēpublicæ nò soluit, isti nec habere cōciones, nec facere decreta licet: sic ei respōdere poteritis, si dicet, nomē suū à nobis fuisse defendēdū: Tum nos id esse facturos (nò mehercule nūc) cum ei aliorū facinorum ratio reddenda erit, & cum id ex lege cōueniet. Atq; adeò nūc ostendimus, nec ea

De multa non soluta, & reipub. potius quam senatus habenda ratione.

γράφειν, οὐκ εἰδὼν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς νόμους ταῦτα ποιεῖν. καὶ μὴ τῶν νόμων, καὶ δὲ ὅταν ἀφελκότες αὐτὸν τὰ πατρὸς τῶν δημοσίων χρήματα, καὶ οὐκ ἐπιπέτοτες, οὐκ ἔξει λέγειν οὐδὲ γράφειν τούτων ταῦτα δίκαια λέγειν αὐτὸν εἰκότως, εἰ αὖ φησὶ δὲν ἡμᾶς αὐτὸν ἐνδεκνυῖναι. τότε γὰρ τὸ ποιήσωμεν, οὐ μὰ δὴ ἠχλυνῶ, ἡμῶς δὲ εἰς ἐπὶ ἄνθρωποις δουρῶν λόγον ἀλλ' ὅταν ἢ πωροσῆκον ἐκ τῶν νόμων, καὶ κινῶσι δεικνυμένων οὐκ ἔσονται γράφειν, εἰ δὲ

A δὲν δὲ αἴτο μηδὲνα ὑπερερείδαι τῆ δίκης τυχεῖν, ὡς ἔχαστος δουράται πῶς οὐδ' ἔσται τὰ ταῦτα: εὐί πολλὰ ὁδοὶ δὲ δὲ τῶν νόμων ἐπὶ τοῖς ἡδικηκότα, οἷον ἢ κλοπῆς, ἢ ῥώσας καὶ σωτῆρας πρὸς ἀπαγῆ. ἐν χιλιάς ἢ οὐκ ἰσχυρὸς. ἀδενέστερος εἶ; τοῖς ἀρχουσι ἐφηγῆ. τὰ το ποιήσωσιν ἐκείνοι. φοβῆ ἔ τὸ το; γράφει. καταμέμνη σταντῶν, καὶ πένης ὧν οὐκ ἀ ἔχουσι χιλίας ἐκτίσαι, διχάζει κλοπῆς πρὸς διατηπῆν, καὶ οὐ κινδυνόσας. οὐδέ τερον βέλτερον τῶν; γράφει κατακνήεις καὶ τὸ το, ἐφηγῶ. τούτων οὐδὲν ἐστὶ τὸ αὐτό. τῆς ἀπεθείας καταταῦτα ἐστίν, ἀπαγῆ, γράφει, διχάζει πρὸς δὲ μολπίδας, φερέειν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὸν αὐτῶν ἔσπον ῥῶδον. εἰ δὲ πρὸς ὡς μὴ οὐχὲ κακοῦργος ἐστὶ μὴ λέγει, ἢ ὡς οὐκ ἀσέβης, ἢ ὅτι δὴ ποτ' εἶν δὲ ὁ κείνοιο, εἴσται ταῦτα δὲ ἐπιφύλαξ ἀξιοῖν εἰ μὴ ἀπηγμῶν εἶν, δίοτι πρὸς διατηπῆν εἴλω ἀπαγῆ λαχεῖν καὶ γράφειν χιλῶ. εἰ δὲ πρὸς διατηπῆν φέροι, ὅτι χιλῶ σε ἀπαγῆν ἐκινδυνόεις καὶ χιλῶν. γέλως ἀ εἶν δὴ πρὸς. καὶ γὰρ τὸν γὰρ μηδὲν πεποιηκότα, δὲ καὶ τῶν ἔσπου, ὄντων καὶ δίδοναι δίκην ἀπὸ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐπιπέκων ὄντων φερέειναι. τὸν αὐτῶν δὲ ἔσπον ἀδρόπων καὶ σὺ μὴ εἴσται ταῦτα οἷσιν πωροσῆκον, μὴ δουρῶν δίκην, εἰ γράφεις ἡταρκακῶς, ὅτι καὶ πρὸς τοῖς δεσμοδέτας εἰδ' ἡμῶν ἐπαγγελίας ἀλλ' ἢ δειξῶν, οὐκ ἐπιπέκων ταῦτα σταντῶν ἢ δίκην ὑπεχει εἰ γράφας π, ποιούτω ἄν. οὐ γὰρ ἔξει σοι. εἰ δὲ σε μὴ πᾶντα ὅσοις οἱ νόμοι δίδουσι ἔσπον, πμωροσύμια χιλῶν ἡμῶν ὧν πρὸς ἀειπομῶν ἐκείνων ἔχει μὴ εἴσται ταῦτα ἀξίου μηδὲ κατ' ἐνα ἔσπον δουρῶν δίκην. ἀξίου τόνου, ὡς ἀδρες ἀδελφῶν, καὶ πρὸς τῶν νόμον εἴσται ταῦτα ὄλωνα, καὶ δεῖσται, ὄλωνα πρὸς οἷον ἐποιεῖτο ἐν ἅπασιν οἷς ἐπὶ τῶν νόμοις τῆς πολιτείας καὶ ὄστω καὶ τῶν μᾶλλον ἐσπύδαζεν, ἢ καὶ τῶν πωροσῆκον αὐτῶν, οὐκ ἐστὶν τὸ νόμον. πολλὰ γὰρ μὴ οὐκ ἀπὸ πρὸς ἴσοι τῶν. οὐχ ἡμῶς δὲ ἐκ τούτου τῶ νόμοι, μὴτε λέγειν, μὴτε γράφειν εἴσται τοῖς ἡταρκακῶσιν. ἐσπύδαζεν ἐκείνο, ὅτι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν, εἴδων λέγειν, οὐ λέγειν. ὡς τε τῶ το γὰ οὐδὲν ἠγείτο βαρῦ. καὶ τοῖ πολλὰ ἀ εἴσται, εἴσται κολάζειν ἐβούλετο τούτοις, καλεπώ πρὸς δὲ καὶ. ἀλλ' οὐ τῶ εἴσται οὐδ᾽ εἴσται ἀλλὰ ταῦτα ἀπείπει κατ' ὑμῶν, καὶ τῆς πολιτείας. ἢ δὲ γὰρ ἢ δὲ τοῖς ἀρχαῖς βεβιωκόσιν ἀπασῶν οὐσαν ἐναντιωτάτων πολιτείας, ἐν ἢ πᾶσιν ἔξει λέγειν τακείνων ὄνειδη. ἐστὶ δὲ αὐτῶ τῆς; δημοκρατία. οὐκοῦν ἐνόμιζεν ἀσφαλῆς, εἰποῖ συμβήσται χρεῖσται συχνοῖς ἀδρόποις καὶ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, εἰπῶν μὴ δεινοῖς καὶ θεασῶν, τοιούτων δὲ ὄνειδῶν καὶ κακῶν μεσοῖς. πολλὰ γὰρ ἀ τὸν δῆμον ὡς αὐτῶν ὑπαρχῶν εἴσται ἀμάρτην. κακείνοιο ἢ τοῖς κατὰ λῦσαι γ' ἀ πωροσῆκον τὸ πρὸς τῶν νόμων (εἰ γὰρ τῶς ὀλιγαρχίας, οὐδὲ ἀ ὡς εἴσται ἀδρόποις πρὸς ἀχίον βεβιωκότες. οὐκ ἔστι λέγειν κακῶς τοῖς ἀρχοῖταις) ἢ πωροσῆκον ἀ ὡς πονηροτάτοις εἴσται, ἢ ὡς ομοιοτάτοι σφίσιν ὡσι. τῶ οὐκ ἀρχῶν τοῖς τοιούτοις ἀπείπει μὴ μετέχειν τῶ συμβουλῶσιν, ἵνα μὴ φερακίωσιν ὁ δῆμος εἴσται ἀμάρτη, μηδὲ ἐν ὄλιγαρχίας ὁ καλῶς κατὰ τοῖς εἴσται. οὐ μόνον αἴτο δὲν λέγειν, καὶ

α ποίς άλλοις εζέσει, τον νόμον. ως ουκ ουκ ωφλενο πατήρ σου, τὸτ' ὀπίδειξον ἢ ως ουκ ἄποδραῖς εζηλθεν ἐκ τῆ δισμοπεία, ἀλλὰ τὰ χρήματα ἐπέσας. εἰ ἢ μὴ ταύθ' εζεις δεικνύειν. ουκ εζον γέγραφας. κληρονόμον γάρ σε κωδίσισιν ὁ νόμος τῆς ἀπίας τῆς τῆ πατρὸς. ὄντι δ' ἀπία σοι, λέγειν οὐ ποροσηκεν, οὐδὲ γράφειν, ἢ παρ' εἰ μὴ τῆ νόμων οὐ παρεγραψάμθα, οἴμαι δὲ οὐ μὲς, ἀπ π φανακίσειν ἐγχειρή και ὡδράν οδῶν, τῶδ' ἴσπολαμβαίν, ἢ διαζελήλυδα ἐγῶ. εἰσὶ δὲ και παρ' εἰ τῆ άλλων ἀπὸ λόγοι, ποροσ τὸ φανακίσειν ὑμῶς δὲ μεμηχανημένοι. παρ' εἰ ὄν βέλιπον ὑμῶς ποροακούσαι, εἰ γδ εἰς αὐτὸ τοιοῦτ', μὴ πεντακοσίους ὑμῶν αὐτῶν ἀφελείσαι τὴν δωρεάν, μὴ δὲ ὄνειδέι περιβαλεῖν. ἐκείνων ὁ ἀγών, ουκ εἶμος. ἐγὼ δ' εἰ μὴ ἐμάλλετο ἀφαρησεσθαι τούτοις μόνον, ἀλλο δὲ μὴδὲν ὡφύησθιν τὴν πόλιν. εἰδὲν ἀν' ὑμῶς σφόδρα ἀουδαζέιν ἠξίου. εἰ δὲ τῶ τῆ πο ποίσαι, πλείους ἢ μυρίους τῶ άλλοις πολίταις B βελπίους εἶ ποροξέφεται. πῶσα γὰρ ἄλλιον τοσοῦτοις ποροακούσαι χρησοῖς, ἢ πεντακοσίους ἀδίκους χρεῖσαδαι; ως δ' ουκ εἶσιν ἀπίσης τὸ πορομα τῆς βουλιῆς, ἀλλὰ πῶν ὄπερ εἰσὶν ἀπιοί τῆ κακαῖν και ἀνδροτῆνος, ἐγὼ λέγειν. τὸ γάρ ὄσιν ὄνειδος, εἰ σιωπῶντος αὐτῶ, και μὴδὲν γράφοντος, ἴσως ἢ οὐδὲ τὰ πολλὰ εἰς τὸ βουλοπίριον εἰσόντος, μὴ λαβῆν βουλή τον σφραμον; οὐδὲν δὴ πευθεν. ἀλλὰ τῶ γράφοντος και πολιτομύδρου, και ποείδοντος ἀβούλοισι τὴν βελί. εἰ γδ τούτοις ἀαζία τ' σφραμωθῶν βεβούλυκεν. οὐ μὴ ἀλλ' εἰ κα ταμάλισα πάσης εἰδ' ὁ ἀγών τ' βελί, ὄσω συμφέρῃ μάλαν ὑμῶν κατ' ἀγῶσιν, ἢ μὴ θεάσασθε. εἰ μὴ ἄπο γνώσεσθε, ὅπ πῶς λέσει τὸ βυλοπίριον εἰσα. εἰ μὴ κατ' ἀγῶσιν. ὅπ πῶς ιδιώταις, ἐωρεκότις γδ οἱ πολλοὶ εἰ τ' τ' λείονταν ποιησαν, τῆν, δ' ἀφηρημένη τῆν βελί τον σφρανον. εἰ ποροσησθ) τούτοις τὰς ποροξέξας ἀλλὰ τὰ βύπας C ἐροῦσιν αὐτοί. εἰ ἢ χρησοῖ τ' τ' τ' εἰσάδων ε' σμεσηκότων ρητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. ὄφεσθε, ὡ ἀδρες ἀδύωμοι, παρ' εἰ ποροσηκη γηρόμυρα. ως τ' εἰ μὴδὲν ὄ άλλου εἶνεκα, εἰ γὰ ταῦτα κατ' ἀφρισέον ὁ τοίτω ετερογ δὲ μὴ λαθεῖν ὑμῶς, ἀκούσατε. ἴσως ἀραθήσθ) και σμυρεῖ τῆ βουλή τ' ἰλιππος, και ἀν ηχῆσθ, ἢ ὄ ἀνηραφείς, και πῶς άλλοι, ὄπερ ἐκεί δ' εἰ αὐτ' εἶρον μὴ τούτου τὸ βουλοπίριον, ἢ τούτων τῆ κακαῖν εἰσὶν ἀπιοί. δὲ δὴ πατάς ὑμῶς γηρόμυρα, ὄπ τούτοις ὄσῖ μὴ ἢ πορορασις τῆς σμυνηροείας, τῆ βουλή βοηδεῖν. τῆ δ' ἀληθεία, ἴσως αὐτῶ ἀγῶσιν οὐτα, και τῆ δ' ὄ θυωάν, ἀσ αὐτοῖς ποροσηκη δουῶα τῆ πεπορα γηρόμων. εἰχει γδ οὐπας. εἰ μὴ ἄπο γνώτε τὴν γραφῶν ταύ τῶν, ἀσ αἰτες εἰσὶν ἀππιατῶροι, και δὴ κῶν οὐδὲς οὐδεμίαν μὴ δὴ πρ γδ εἰτ' ἀ κατ' ἀφρισέον ἐκείνων, τὴν βουλή ὑμῶν εἰσεφνωκότων, ἢς οὐ πο ποροεσασθ. εἰ μὴ δ' κατ' ἀγῶσιν ποροπον μὴ τὰ ὄσθρα εἰσεδ' ἐφρισέων. εἰτ' ὄπ τῶς ὄ δουῶας εἰκασον τούτων λαμβάνοῖτες, ὄς μὴ ἀ ὑμῶν ἀδινῶν δοκῆ, κολάσετε ὄς δ' ἀ μὴ τὸ τε ἀφῶσθε. μὴ οὐ ως ἴσως τῆς βελίς λεγόντων και τ' πολλῶν, ἀκούετε, ἀλλ' ὄς ἴσως αὐτῶ ποροκρυμῶροις ὄργίσεσθε. ἢ ποί νω ἀρχαι οἴμαι τῆν χολαργῆα (και γδ εἰσὶν εἰσὶν ὄλοε περυσιν) ὄς ὄπαικῆ δὲ ἴσεσθαι και σμυρεῖν αὐτοῖς. ἐγὼ δ' οἴμαι δὲ ὄν ὄδῖπας ἀκούειν ἀρχῶν. εἰσετῶν αὐτοῖ ταῦτα ἀ κατηγόρηται τῆς βουλιῆς, ποτεγα ἀπὸ δουκὶ καλαῖς εἶχειν, ἢ κακαῖς; και μὴ φῆ καλαῖς, εἰ μὴ πῶν νομῶ ὄς ὄπαικῆ ποροστέχειν. εἰ δὲ κακαῖς. πῶ δὴ ταύτ' εἰσα, φάσκων ὄπαικῆς εἶν) πάλιν αὐτοῖ εἰσετῶν κακῶν μὴ ἀπὸ λέγειν φῆ, μὴδὲνα δ' αὐτῶ πεείδεσθ. ἀ τοπον δὴ πρ νω λέγειν ἴσως τ' τὰ βύπια εἰ κατ' ἀγῶσιν

A quae aliis licent, permissu legis tibi licere decernere. aut igitur patre tuum non fuisse ararium, id ostendit: aut e carcere non profugisse, sed soluisse pecunia. Quae si ostendere non poteris: lege vetante fecisti decretum. haredem, n. te lex constituit paternae ignominiae. Cum autem ignominiosus sis: nec verba facere, nec decernere tibi licet. Ac de legibus quas in medium attulimus, si quid afferre fuci, vobis seducere instituet: haec vobis esse tenenda, quae recensui, arbitror. Sunt autem ei & de caeteris orationes, ad vos decipiendos belle comparatae: de quibus vos prius audire praestat: quarum una talis est: ne quingentos vestrorum civium praemio spoliatis, aut ignominia afficiatis: illorum agi causam, non sua. Ego vero, si illos duntaxat spoliaturi, reipublicae autem nihil commodaturi essetis: non vobis autor esse, ut magnopere contenderetis, sed si eo facto civis amplius decies mille meliores facturi estis: quantum pulchrius est efficere, ut tam multi boni sint, quam iniuste gratificari quingentis? Dicere autem possum, negotium hoc non esse totius senatus, sed quorundam qui sunt autores malorum, & Androtionis. Cui enim opprobrio est, si tacente ipso, & nihil scribente, ac fortassis ne curiam frequentante, senatus coronam non acceperit? nemini sane: sed eius qui decernit, & res administrat, & quaevis senatui persuadet, propter hos. n. in obeundo munere senatorio se corona indignos praebuerunt. Sed tamen ut maxime totius senatus causa agatur: quantum vobis eum condemnare sit vitiosius quam non, spectate. Nam si absolueritis: in manu oratorum erit senatus: sin damnaveritis: in populi potestate. Nam si multitudo viderit, hunc senatum propter improbitatem oratorum, corona esse priuatum: non illorum negotia libidini committent: sed ipsi ea dicent, quae sunt utilissima. Quod si fiet, vosque a vetere illa factione & conspiratione oratorum recesseritis: videbitis, Athenientes, omnia fieri quae oportet. Quare ut nullam ob aliam, hac certe de causa sunt condemnandi. Iam aliud quod vos latere non oportet, audite. Prohibet fortassis & senatum defendet Philippus & Antigonus, & rescriptor, & quidam alij qui illic una cum isto, sua senatum autoritate rexerunt, & horum malorum sunt autores. Omnes igitur vos intelligere debetis, eis praetextum esse defensionis, adiuuare senatum: sed reuera de se laboraturos, & de rationibus rerum gestarum, quae eis reddenda erunt. Sic enim seres habet: si reum absolueritis: omnes rem factam habebunt, nec eorum quicquam praenas vllas dabit. Quis enim potest damnare illos: si vos senatum, cuius illi patroni fuerunt, corona donaveritis? Sin damnaveritis: primum est iurisdictionis religione pronuntiabit: deinde, in referendis rationibus istorum singulis prehensis, si quis vobis deliquisse videbitur, eum punietis: qui non, eum tum absoluetis. Ne igitur sic eos audite, ut qui senatus & populi causam agat: sed irascimini, ut iis qui suae impunitatis gratia vos decipiant. Archiam praeterea Cholargensem existimo (nam & is anno superiore senatorem egit) ut virum bonum, deprecaturum, & eis patrocinaturum. Ego vero ad hunc ferere modum Archiam audiendum esse censeo: interrogetur, an quae senatui crimini datur, recte esse facta putet, an perperam? Si responderit, recte: non iam ut vir bonus erit audiendus: sin perperam: cur ad eam conuiuere voluerit, quum se bonum esse virum profiteatur, rursus interrogate. Quod si se aduersatum esse, neminem autem auscultasse dicit: absurdum profecto erit, nunc illum ab eo defendi senatum, qui optimis

Aduersum
torum re-
iectio, &
periculi
inficario,
si damnetur. An-
drotion.

διηκόμενοι ἔχουσιν ἐπὶ ταῦτα ἔλθων, ἀλλὰ ὅσα τινὰ
 ὑμετέραν, καὶ μηδὲν ἑπολαμβατέτω με λέγειν. * ὡς
 οὐκ ἐχρῆν ἀπαρτάειν τοὺς ὀφειλόντας, ἄλλο γὰρ ἀλ-
 λά ποῖς; ὡς ὁ νόμος κηρύττει, * τῶν ἄλλων εἶνεκα, τὸ
 γὰρ ἐστὶ δημοτικόν. οὐ γὰρ τοσοῦτον, ὡς ἄνδρες ἀθληταί, το-
 σοῦτον χρημάτων τῶν τὸν φόρον εἰσπραχθέντων ὡ-
 σφίλαθε ὅσον ἐζημίωθε, τοιοῦτον ἔδωκεν εἰς τὴν πολι-
 τεῖαν εἰσπραχθέντων. εἰ γὰρ ἐθέλητε ἐξετάσαι, τίνος εἶνε-
 κα κέρλλον αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἐν δημοκρατίᾳ ζῆν, ἢ ἐν ὀ-
 λιγαρχίᾳ; τὴν αὐτὴν ὀφείτε προσεγγέστατον, ὅτι πάντα
 φρασεῖα ἐστὶν ἐν δημοκρατίᾳ. ὅτι μὲν τοίνυν τῆς ὅπου
 βούλεσθε ὀλιγαρχίας εἶδεν ἀπελγέστερον γέρονε, πα-
 ραλείψω ἀλλὰ παρ' ὑμῖν, πότε, πώποτε δεινότατα
 ἐν τῇ πόλει γέρονε; ὅτι τῶν ξυλάκοντα πάντες ἀνείποιε.
 πότε τοίνυν, ὡς ἐστὶν ἀκούειν, οὐδ' εἰς ἐστὶν ὅς τις ἀπεσερεῖ-
 το τῆς σωθῆναι, ὅς ἐαυτὸν οἴκοι κρύψεται, ἀλλὰ τὸ κα-
 τήγορῶν τῶν ξυλάκοντα, ὅτι τοῖς ἐν τῆς ἀγορᾶς ἀδύ-
 κως ἀπῆρον. οὐτοσί τοίνυν, ποσάτην ἑαυτοῦ κλίω ἐποίη-
 σατο ἐκείνων τῆς αὐτῆς βελυρίας, ὡς τε ἐν δημοκρα-
 τίᾳ πολιτεύοντες, τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκείνῳ δεσμοπῆ-
 ριον κηρύττει, τοῖς ἀδελφοῖς ἄγων ἐπὶ τὰς οἰκίας. καὶ τοῖς,
 ὡς ἄνδρες ἀθληταί, πὶ οἴοιτε, ὅπως ἀνθρώπος πένης ἢ
 καὶ πλούσιος, πολλὰ ἀνηλωκᾶς, καὶ πνα ἴσως φόρον εἰ-
 κότως οὐκ ἔδωκεν ἀργυρίου, ἢ τέρας ὡς τοῖς γείτονας
 ἑαυτοῦ, ἢ ὑποδύοιτο ὑπὸ κλίω, ἑαυτὸν μὴ, τὸ
 σῶμα ἀλοῖς, εἰς τὸ δεσμοπῆριον ἐλκεσθαι, ἢ ἀλλὰ
 ἀζημινοῖν, ἢ δούλων οὐκ ἐλάττωσεν ἐστὶν ἔργα. καὶ
 ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς ὀφείτω ποιῆναι, ὡς ἕδ-
 δερας ἐγνήσατο, καὶ τὴν πόλεως πολιτῆς ὅς τούτων ἀγ-
 πος, ἀνδροπῶν εἶναι, ὅν οὐδ' ἑαυτὸν δίκην λαμβάνειν
 εἰς τὰ πεπραγμένα καὶ βελυρία, μὴ γὰρ ὑπὸ τῆς
 πόλεως. καὶ τοῖς εἰς ἐσοῖτο αὐτῶν, τὰς εἰσφορὰς, πότε-
 ρον τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώματα ὀφείλει; τὰ κτήματα φέ-
 ρειν αὐτῶν, εἴπερ ἀληθῆ λέγει βούλοιο. ὅτι γὰρ τούτων
 εἰσφέρει μὲν πῖνος οὐδ' εἶνεκα ἀφείς τὸ τὰ χεῖρα δημοσίην,
 καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἔδοξε γράφειν, ἐδ' εἰς καὶ ὑβρι-
 ζεῖς πολίτας ἀνθρώπους ἐ τοῖς ταλαπύροις μετόικας.
 οἷς ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς αὐτῆς κέρει. καὶ
 μὴ εἰθέλητε σκέψασθαι, πὶ δούλων, ἢ ἕδ' δερας εἶναι ἔδω-
 φέρει; τὸ μέγιστον ἂν ὀφείτε. ὅτι τοῖς μὲν δούλοις, τὸ
 σῶμα τῶν ἀδικημάτων ἀπάντων ὑποδύοιτο ἐστὶ. τοῖς
 δὲ ἐλάττωσεν, καὶ τὰ μέγιστα τὸ χεῖρον ἀδικουῦντας, τὸ
 γὰρ ἐνεῖσθαι ὡς χεῖρα γὰρ τὴν δίκην ὑπὸ τῆς πλεί-
 στων ὀφείτωσιν προσεγγίσει λαμβάνειν. ὁ δὲ, τοῦ αὐτοῦ
 εἰς τὰ σώματα, ὡς ἀνδραποδοῖς ἐποίησθαι τὰς τι-
 μωρίας. οὐτὸν δὲ ἀγορᾶς καὶ πλεονεκτησίας ἔχει ὡς ὑ-
 μῶν. ὡς τε τὸν μὲν ἑαυτοῦ πατέρα ὡς δημοσία δεδωκεν
 ἐπὶ χεῖρασιν ἐν τῆς δεσμοπῆριον, μὴ γὰρ ὄντα ταῦ-
 τα, μὴτε κερδέντα, ἔδοξε γράφειν τῶν ἄλλων πολιτῶν, τὸν
 μὲν δὲ ἀδικημάτων τὰ ἐαυτοῦ δεδωκεν οἴκοθεν, εἰς δεσμοπῆριον
 ἐλκεσθαι. εἴτ' ἐπὶ τοῖς ὡς ὅπου ὄξον ἑαυτὸν ποιῆν,
 σὴν ὡς ἀδικημάτων ὡς καὶ φανερὰ τῶν ἀνθρώπων
 πῖνος, οὐ μὲν τοῖς γὰρ ὀφειλόντας εἰσφορὰς. καὶ τοῖς ἐπὶ σπῆν
 ἀδικημάτων ἐπὶ τῆς εἰς κέρειν παθεῖν, ἀλλὰ τὸ προσ-
 γμα καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς εἰς γέροντα, τῆς κλιούτων πνας φέ-
 ρειν ὡς καὶ ἑαυτὸν, ὡς τε βαδίζεν ἐπὶ οἰκίας, ἐ σκεδὴ φέρειν, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων. πολλὰ γὰρ αὐτῶν ἴδου
 πολλοὺς ἐπὶ τῆς εἰς ὅτι παρ' ἑαυτῶν, ἐ πῆπον δέναν, ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι, οὐδὲ τὰ τῆς πολιτείας ἐστὶν,
 ἀ φυλακτῶν ὑμῖν, ἀλλ' εἴνεκα ἔλεος, συγγνώμη, καὶ ὅσα προσεγγίσει τοῖς ἐλάττωσεν, ὡς εἶδεν ἀπάντων εἰκότως
 ἐ μετὰ τῆς φύσεως, ἐ τῆς παρ' ἑαυτῶν. πολλὰ γὰρ ὑβριστικῶς καὶ προσεγγίσει, σιωπῶν ἐκ ἀγαπῶσιν αὐτῶν ἀνθρώπων.

A Euclemonis: sed vestri odio in negotium suscepisset. Neq; quisquam dicere me putet, a debitoeib. nihil fuisse exigendum. Fuit enim exigendum: sed quomodo? vt lex iubet*, aliorum causa: id enim popula- re est. Neque enim, Athenienses, tantilla pecunia ea ad modum redacta, tantum fructum cepistis: quantā iacturam fecistis, talibus institutis inuectis in rēpub. Nam si queratis, qua gratia videatur optabilius in populari degere imperio, quam in paucorum domi- natu: hoc potissimum esse in promptu reperietis: quodd in libera repub. omnia sunt clementiora. Istum aut se, quā in vlla vsquam oligarchia, gessisse inso- lentius, prætereo: sed in vestra vrbe quando summa crudelitas, viguit? Sub triginta tyrannis, omnes dice- tis. Atqui tum (vt accepimus) nemini vita eripiebatur, qui se domi abdidisset. Illud aut eis crimini da- bamus, quod è foro ciues in carcerem per iniuriam abducerent. Ille aut sua proteruitate vsq; aded illos superauit, vt in populari repub. suam cuiq; domum carcerem constitueret. Vndecimuiris ad ædes addu- cendis. Quid verò putatis, Athenienses, si quis homo pauper, aut etiam diues, sed sumptibus exhaustus, quemq; consentaneum omnino lit præfente pecu- nia delitui, siue per tectum ad vicinos transcendit, siue sub lecto se occultauit, ne deprehensus in carce- rem traheretur: siue aliud dedecus subiit (quæ seruilis sunt, non ingenuorum hominum) eaq; aspiciete vxore fecit, quæ ei vt ingenuo desponsa fuit, & cui Atheniensi. eius autē rei causa fuit Androtion, cuius ea vi- ta ea facta extiterunt, vt ei nec suas priuatas inimici- tias persequi liceat, nedū aliquid agere nomine pu- blico? Quod si quis eū roget, tributa corporane de- beat, an prædiaz prædia respōdebit, si verū fateri volet: de his enim tributa pēdimus. Cur igitur omissa præ- diorum & ædiū publicatione & proscriptione, vin- ciebas, & cōtumeliis afficiebas homines ciues, & æ- rūnosos inquilinos: quos ignominiosius quā seruos tuos tractasti? Quod si considerare vultis, inter serui- tutem & libertatē quid intersit: hoc potissimum repe- rietis, quod seruis omnia scelera corpore sūt luēda: in genuis autem, tametū maxima in se facinora admise- rint, corpus tamē tueri licet. His enim pleraque de- licta pecuniaria multa luenda sunt. Ille verò cōtra, in corpora ciuium tanquam mancipiorum est graf- satus, atque ita flagitiosum & violentum erga vos se præbuit, vt patrem suum publicè vinctum propter as alienū in carcere: eo ære neque soluto, neque cau- sa dicta, putarit effugere oportere: si quis autem alio- rum ciuiū quod debebat numerare non posset, domo in carcerem trahendum esse. Deinde post hæc, tan- quam quis agendi potestas esset, Sinopæ manus in- iecit, & Phanostratæ, mulierculis vulgato quidem illis corpore, quæ tributū tamen non deberēt. Quod si quibus illæ maximè dignæ videantur, cum quibus sic agatur: ipsa res tamen indigna fuit quæ fieret: vt eò insolentia, ob temporis conditionē, veniret quif- quam, vt ædes inuaderet, & suppellectilem diripe- ret hominum innocentium. Multos enim videas, qui quiduis pati mereantur & patiantur: verū non ita iubent leges, non ita instituta ciuitatis, quæ vobis custodiēda sunt. locus datur misericordia, venia, omni officio apud ingenuos: quorum omnium, & natura & disciplina, expertem esse illum, quis meretur? Mul- tis enim iniuriis, multis contumeliis affectus fuit, dum cum hominibus viueret, a quibus nō amabatur,

sed qui mercedem numerare poterant: quarum reru A
 iracundia tibi non in proximum quemque ciuitem
 effundenda est, nec in eiusdem quaestus aemulas me-
 retrices: sed in patrem, quite ad istum modum edu-
 carit. Haec quin grauia sint & omnibus cotraria legi-
 bus, iste negare non poterit: sed ad eod est impudens, ut
 prauidicia huius iudicij apud populum perpetuo si-
 bi praepararit: ac dicere fuerit ausus, se pro uobis, &
 propter vos, suscepisse inimicitias, & nunc in extre-
 mis esse periculis. Ego uero uobis ostendam, Atheni-
 enses, istum nihil quicquam mali esse passum, aut
 passurum esse, propter ea quae pro uobis egit: sed pro-
 pter importunitatem suam, & diis inuisas sordes, ha-
 ctenus quidem passum esse nihil: passurum autem esse,
 si fungi uos officio uolueritis. Sic enim confide-
 rate: quid tandem iste uobis recepit, & quodnam uos
 mandastis ei munus? ut pecuniam redigeret: praeter
 hoc non ei quicquam mandastis. Agite uero, singula-
 tim uobis exactionem in memoriam redigam. Exe-
 git iste a Leptine Caleo quatuor & XXX drachmas:
 a Theoxeno, Alopecense, drachmas LXX, & paulo
 plus: & ab Euphemi filio Callistrate, ac Telesti adole-
 scentulo (nomen enim non occurrit) & fere a quib-
 us exegit (ne singula psequar) haud scio an ultra mi-
 nam ab ullo ex omnibus exegerit. Vtrum igitur puta-
 tis horum quemque aegre tulisse, & hostem ei factum
 propter tributum illud? an alium eorum, quod uobis
 omnibus audientibus seruum eum appellarit, & seruis
 prognatum quod eum sextantem bonorum pendere
 cum inquilinis oportere dixerit: alium, quod e scor-
 to suscepisse liberos: alium, quod patrem eius prosti-
 tuisse pudicitiam: alium, quod matrem eius quaestum
 fecisse dixit: alium recensere iussit, * quid ex pe-
 culatu corraferit: in alios alia maledicta iecit: omnes
 denique ordine sandis infandisque: probris & conuiciis
 laceffuit? Nam ego sane scio omnes, in quos iste est
 debacchatus, tributum necessarium esse sumptum,
 existimasse: sed ad eum modum contumeliam sibi
 factam aegre tulisse. Quin & illud scio, isti mandatum
 fuisse a uobis, ut pecuniam exigeret: non ut sua cuique
 mala obiceret & opprobraret. Quae si uera fuerunt:
 tacenda tibi fuerant (multa enim omnibus uobis
 aliter eueniunt, quam uellemus) sin falso commini-
 scebare: nonne quouis supplicio dignus es? Ia ex his
 quae sequuntur, euidetius intelligetis, inuisum istum
 esse omnibus non propter exactionem, sed propter factam
 singulis contumeliam & debacchationem. Satyrus enim
 nauialium curator, non septem talenta uobis exegit, sed
 quatuor triginta ab hisdem illis hominibus unde ar-
 mameta suppeditauit nauibus quae ablegatae sunt: qua
 de causa nec ille sibi quaequa dicit esse inimicum: neque
 eorum a quibus exegit ille, quisquam ei bellum indixit.
 Nimirum is, quod mandatum fuerat, egit. Tu uero tua
 petulatia & audacia licetia parata, homines sumpti-
 bus reipublice collatis exhaustos, & te meliores, &
 melioribus natalibus, falsis & atrocibus probris
 incessere uoluisti. Credent igitur iudices, te sui stu-
 dio fecisse ista, & tuae impudetiae & improbitatis faci-
 nora in semetipsum transinoebunt? imo equius te o-
 derint propterea, quae conferturabunt. Qui enim aliquid
 agit pro reipublica, imores imitari debet: quae qui
 facit, eos tueri, Athenienses: isti uasunt similes qui sunt,
 odisse debetis. Illud enim sciētibus fortasse uobis, sed
 tamen dicam: Qualescūque amari a uobis & defedi colta-
 bit: iis similes esse uos putabunt. Atque ad eum a alienam
 ne qui se redigisse pro uobis, id quoque statim ostendam.
 est enim autem aduersus omnes: sed illa misit dicitur ut
 p, de iudicio poliois hunc miserum, & solum in uobis
 eod. ut emineat in dicitur hunc miserum, & solum in uobis
 est. ut emineat in dicitur hunc miserum, & solum in uobis

αλλά δοῦναι μισθὸν δουρατοῦσι, ἃν παρασηκε σοὶ τ' ἄρ-
 γῆν, οὐκ εἰς τὸ πολὺν τὸν τυρόντα ἀφικίαι, οὐδ' εἰς τα-
 ῖς ὀμοτέχοις σοὶ πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν ἴσον τὸν ἴσον εὐρί-
 ψατὰ σε πατέρα. ταῦτα τρίτω ὡς μὲρ οὐδ' ἐνὰ κρη-
 νὶ παύσας τοῖς νόμοις, οὐχ' ἔξω λέγῃ δ' οὐδ'. οὐτο
 δ' ἔστιν ἀναιδής, ὡς τ' ἐν δῆμῳ παρασηκῆσας ἀεὶ κατα-
 σκευάζων ἑαυτὸς τῆς δὲ τῆς γραφῆς, ἐπέμειναι λίγαν,
 ὡς ἴσθη ὑμῶν, καὶ δὲ ὑμᾶς ἐχθροὺς ἐφ' ἑαυτὸν εἰ-
 κνυκε, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐστὶ κινδύνοις. ἐγὼ δὲ ὑ-
 μῖν, ὡς ἀδελφοὶ ἀθῆναῖοι, βούλομαι δείξαι τῶτον οὕτω πε-
 ποιότα ἐδ' ὅπου κακόν, ἔτι μέλλοντα πάριον οὐδ' ἐν
 δ' ὡν ἴσθη ὑμῶν ἑώραξέ. ἔξω μὲρ τοὶ πὼν ἀπὲρ βελε-
 εἰων καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀφροκέρδῃαν, πεποιότα μὲρ μί-
 χρι τῆς δὲ τῆς ἡμέρας οὐδ' ἐν. περὶ οὐκ ἐμνοσ ἔν, πὴ δ' ἰσθη
 ποιήτε ὑμῖς. σιέψατε γὰρ ὡδ' ἰπὶ ποδ' ὑμῖν ἑστὶ ὑπὲρ
 γετο, καὶ τὴ ποιῆν ἅπὸν ἐχειροποίησατε ὑμῖς; ἤτοι μί-
 εἰσπαρτέιν. ἄλλο δὲ πῶς τούτω τὴ ποιῆν; οὐδ' ἐν. φέρε
 δὴ κατ' ἔκασον ὑπομνήσω τὸν εἰσπαρτέιν ὑμᾶς. δ' οὐδ'
 εἰσέπραξε λεπίνω τὸν ἐν κούρης, τέταρας καὶ ἑτά-
 κοντα δραχμᾶς καὶ δεξέσθαι τὸν ἀλωπεκίον, δρα-
 χμᾶς ἐβδουμήκοντα, καὶ μικρόν τι πῶς καὶ πὴ δ' οὐ
 φήμου καλλιγράτῳ, καὶ τὸν τελεσοῦ νεανίσκον (οὐκ ἔχει
 γὰρ τοῦτομα εἰπεῖν) γαδὸν δὲ πᾶντας οὐδ' εἰσπαρτέιν,
 ἢ αὐτὸ κατ' ἔκασον λέγω, οὐκ οἶδα εἰ πνα ἴσθη μισθὸν
 οφείλοια πάτερι οὐδ' οἶσατε τούτων ἕκασον μισθὸν καὶ πο-
 λεμῖν ἅπῃ δ' ἔξω τὸν εἰσπαρτέιν ταύτω, ἢ πὴν μὲρ ἅπῃ,
 ὅπ πᾶντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δῆμῳ, δοῦλον ἔφα
 καὶ ἐν δουλῶν ἔξω, καὶ παρασηκεν ἀπὲρ τὸ ἕκτον μί-
 ρος εἰσφέρειν μὲρ τῆς μετόικων τῶ δ' ὅπ πᾶντας ἐν
 πόρνης ἔξω τὴ τὸν πατέρα ἢ ταυρικέσθαι. τὸ τὴν μίπα
 πεποριότα. τὸν ἔξω, ὅπ γράφειν ὅσα ὑφείλετο ἔξω
 ἔξω τὸν ἔξω, πὴ δ' ἔξω, ὅμοι ῥήματα καὶ ἄβρητα καὶ
 ἐξῆς ἀπᾶντας: ἐγὼ μὲρ γὰρ οἶδ' ὅπ πᾶντας εἰς οὐδ' ἴπα-
 ρήνησεν δ' οὐδ', τῶ μὲρ εἰσπαρτέιν ἕκασος, ἀναγκᾶν
 ἀνάλωμα ὑπελάμβασεν ἔξω τοιοῦτα δ' ἀπᾶντας
 καὶ παρασηκεν εἰσφέρειν, χαλεπῶς ἐνδύωξε. κακῆτο δ'
 δα, ὅπ γρήματα εἰσπαρτέιν τῶτον ἐχειροποίησατε
 ὑμῖς, οὐχ' ἴσθη ἰδίας συμφορᾶς οὐκ ἐδ' ἔξω, καὶ παραση-
 ρειν ἕκασος. εἰτε γὰρ ἴσθη ἀληθεῖς, οὐ σὺ ῥήματα (πὴ
 λὰ γὰρ ἴσθη ἕκασος οὐχ' ὡς βούλεται παρασηκεν) εἰτε μὲρ
 παρασηκεν οὐκ ἴσθη πᾶς οὐχ' ὅπου ἄπᾶντας
 τοῖς δικαίως; ἢ τῶ τῶν ἐν τῶ δὲ ἀκελῆσθαι γράσθη,
 ὅπ μισθὸν τῶτον ἕκασος οὐδ' ἔξω πᾶν ἑσπαρτέιν, ἀλλ' ἴσθη
 ὡν ὑβείαθη καὶ ἑπαρωνήθη. σάτυρος γὰρ ὁ τῆς νεωροῖν
 ὅπ πᾶντων, οὐχ' ἔξω τὰ τᾶντα εἰσέπραξε ὑμῖν, ἀλλ'
 τέταρα καὶ ἑτάκοντα, τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἀβρητοῖς,
 ἔξω ὡν παρῆθηκε τὰ σκεῦη τᾶς ἐκπλουστάσας ναυσὶ καὶ
 ἔξω ἐκείνη δ' ἔξω τᾶντα οὐδ' ἔξω ἐχθροῖς ἑαυτῶν ἑσπῆν
 ἔξω). οὐτὲ τῆς εἰσπαρτέιν τῶν οὐδ' εἰς ἐκείνη πολυμῆ.
 ὅ μὲρ γὰρ, τὸ παρασηκεν γὰρ ὅμοι διεπρατέετο. οὐδ' ἴσθη
 σαυτὲ παρασηκεν καὶ παρασηκεν λαβῶν ἕκασος, πᾶντας
 ἀναλωκῶτα εἰς τὴν πόλιν ἀβρητοῖς, καὶ σὺ βγήσθαι
 καὶ ἐν βελπῶν, ἴσθη δ' ἔξω καὶ χαλεπῶς οὐκ ἐδ' ἔξω
 δ' ἴσθη παρασηκεν. εἰτε τᾶντα οὐτὲ πᾶντων ἑσπαρτέιν ἑσπαρ-
 σε ποιῆν, καὶ τὰ τῆς σῆς ἀναγκᾶς καὶ πονηρίας ἑσπαρ-
 π, δ' εἰ τὸ πὴν πόλεως ἴσθη, ὡς ἀδελφοὶ ἀθῆναῖοι, παρασηκεν. ἐν μισθὸν τοῖς οἷς πρ
 δ' οὐδ'. ὡς ἐκείνη εἰδῶσιν ἴσθη, ὡμοῖς ἔξω. ὅμοις πᾶς ἄφᾶνηθη ἀθῆναῖος καὶ σῶζοντες. τὸν τοῖς ὅμοις δ'
 ἔξω ἔξω). ὅπ τρίτω ὀλως, ἔξω πᾶν εἰσπαρτέιν αὐτὸν ἴσθη ὑμῶν πᾶντας, ἔξω τῶ ἀπᾶντας δὴ μῆλα δὴ ἴσθη ὑμῖν ποιῆσα

Androtio
 nem exa-
 uaritia, &
 no studio
 reipubli-
 ce de le-
 gisse exa-
 ctionem.

τα γάρ τις ἐροῖτο αὐτῷ, πότῃροι αὐτῷ δοκῶσιν ἀδικεῖν
 μάλλον τῷ πόλει, οἱ γεωργοὺς τε καὶ φεδόμενοι, ἢ οἱ πα-
 ῖδοξοφίας ἢ οἱ κεία ἀλάματα, καὶ λήτῃρας ἐπέρας
 ἐλλειποπέρας τὰς εἰσφοράς. ἢ οἱ τὰ τῆς ἐδελησάτων
 εἰσπνεγκεῖν χήματα, καὶ τὰ ὡρῶν τῆς συμμάχων
 κλέπῳτες καὶ ἀπολλυμένους, οὐκ αἰεὶ τὸ τὸ λυμῆς δῆ-
 που, καὶ περὶ ἂν ἀγαθῆς, ἐλδοι, ὡς τε φησὶ, τοῖς τὰ εἰ-
 τῆς μὴ εἰσφροῦντας, μάλλον ἀδικεῖν, ἢ τοῖς τὰ κοινὰ
 ὑφαιρουμένοις. πῖνθ οὐκ εἶκα, ὡ βδελυρῆ, ἐπὶ ὄντων
 πλειόνων ἢ ξείλων, ἀπ' οὐ οὐ πολιτικῆ καὶ ἐν τούτῳ
 πῶ χρόνῳ πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἠδικηκότων τῶ
 πόλει, πολλῶν δὲ ῥητόρων, οἱ ὡρῶν τουτοῖσι κέκενται,
 ὡς οἱ μὲν, τὴν ἀσπιν, ἐφ' οἷς ἠδίκων, οἱ δὲ * ἀποχωρή-
 σαίτες φέρονσιν οὐδενὸς πῶποτε ἐξήτῳδης κατήρο-
 ες, οὐδὲ ἀνακτῆρ' ἀφθῆς ἕαθ' ὡν ἡ πόλις πάρε,
 οὐτος ἂν θεσός καὶ λέγειν δεινός. ἀλλ' ἐν τῷ οὐαί ε-
 φάνης κηδεμῶν ὡν, οὐ σε πολλοὺς ἔδει κακῶς ποιῆσαι,
 βούλει θεῶ, ὡ ἀφθῆς ἀθηναῖοι, τὸ τῆτον ἀπον, ἐγὼ ὑμῖν εἰ-
 πα; ὅτι τούτων μὲν μετέρουσιν ὡν ἀδικοῦσιν ὑμᾶς πῖες.
 ἔπο ἢ τῆς εἰσφροῦ τῶν ὑφαιρουμένων δι' ἀπλησίαν ἢ
 ξέπων, διόθεν καρποῦ τῶν πόλει. ἔτε γδ ῥᾶον πολ-
 λῶς, καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθαιεῖς, ἢ ὀλίγοις καὶ
 μεγάλα οὐτε δημοτικώτερον δῆπρ τὰ τ' πολλῶν ἀδι-
 κήματα ὄραν, ἢ τὰ ἢ ὀλίγων. ἀλλὰ τῆτ' αἶπον, ὃ ἐγὼ λέ-
 γω, τ' μὲν οἶδεν εἶνα αὐτὸν ὄντα τ' ἀδικουμένων ὑμᾶς δι'
 οὐδενὸς ἀξίως ἠγῆσατο. διὸ τῆτον ἐχρησατο τ' ξέπων ὡ-
 μῖν, ἐγδ ἀδραπόδων πόλις. * ἀλλὰ μὴ τ' ἀρχειν ἐτέ-
 ρων ἀξιουμένων ὡμοιοῦται (εἶ) οὐκ αὐ, ὡ ἀφθῆς ἀθη-
 ναῖοι, τὰς ὑβρεῖς λυέχεθε τὰς τούτου αἰ, τῆν ἀγορᾶν
 ὑβριζεν, ὁμοῦ μετοίκεις, ἀθλωμάοις, δῖων, ἀπάγων, βοῶν
 ἐν τῆς ἐκκλησίαις, ἐπὶ τῆ βήματος δούλοισ ἐκ δούλων
 χαλαρῶν, ἐαυτῆ βηθίοις καὶ ἐκ βηθιόνων ἐροῦν, εἰμῆ-
 τῶ τὸ δεσμοτικῶν ὡκοδομήθῃ; καταφάμ, αἰ ἐ-
 γωγε εἶγε ὁ πατήρ ὁσὸς ὡχετο αὐτόθεν αὐτῆς πέδαίς
 ὄχορησάμεθ, διουσιαν τῆ πομπῆ. ἀλλὰ ἢ ὄσα
 ὑβριζεν, ἐδ' ἀφθῆς πῖς εἰπεῖν, ποσῶτα τὸ πλῆθος ἐστίν.
 ὡν ἀθρόον ἀξίον λαβόντας δῖλω τήμερον, ὡρῶν εἰ-
 γμα ποιῆσαι τοῖς ἀλλοις, ἢ ὡσι μεξιώτεροι. ἀλλὰ νῆ
 Δία ταῦτα μὲν τοιοῦτῶς ἐστίν ἐν οἷς πεπολίτῳ. ἀλλὰ
 δι' εἶδ' ἢ καλῶς δῖωκεν; ἀλλὰ καὶ τῶλλα οὐτῶ
 ὡροσῆλυθεν ἀπαντα πρὸς ὑμᾶς * ὡς τῆ κῆσα ἐν οἷς
 ἀκηκόατε, ἀξίως ἐστὶ μσεῖδω. ἢ γδ βούλειθε εἶπω; τὰ
 πομπῆα ὡς ἐπεσιδῶσε, ἢ τῆν τῆς στρατῶν καθάρσει,
 ἢ τῶ τῆς φιαλῶν ποίησιν τῶ καλῶ; ἀλλ' ὅτι τούτοις
 γε, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἀδικῶν ἔτυχε τῶ πόλει, ξῖς οὐχ
 ἀπαξ τεθναῖα δῖωκεθ' ὡν φασί. καὶ γδ ἰεροσυλία,
 καὶ κλοπή, καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις ἐς ὀνόχοι. τὰ μὲν
 οὐκ πολλὰ, ὡν λέγων ὑμᾶς ἐφενάκιζε, ὡρῶν λείψω.
 φήσας δι' ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῆς στρατῶν, καὶ σα πρὸς
 εἶδ' ὡν τὸν χρόνον, ὡσπερ ἰων, ἢ ῥόδων ὄντας ἀλλ' οὐχου-
 σιου συχρονδῶειν ἐπεισε. κατ' ὅτι μὲν τῆς εἰσφορῆς,
 τὸν δημοσίον παρῆναι ὡροσῆραψεν, ὡς δὴ δῖωκεθ'
 ὡν, ὡν ἕκατος ἀπηραφῶς ἐμελλεν ἐσεσθαι τῆς εἰσπνεγ-
 κόντων ἐπὶ τοῖς στρατοῖς ἢ οἷς κατέκοπεν, οὐχ ὡροσῆ-
 γαγα ταῦτ' ἠδικῶν τῆτον ἀλλ' αὐτὸς, ῥήτωρ, χρυσοχόθ,
 ταμίας, ἀπηραφῶς γέρονε, καὶ μῶν εἰ μὲν ἀπαντα ἠξίους ὄσα ὡράτῃς τῆ πόλει σαυτῶ πῖς δῶειν. οὐκ αἰ ὄ-
 μοίως κλέπῃς ὡν ἐφωρῶ. τῶ δ' ὅτι τ' εἰσφορῆς, ὃ δῖωκεν ἐδ' ὀρείας, μὴ σοὶ πῖς δῶειν, ἀλλὰ τοῖς εἰαῖτ' δ' ἄλοις
 τ' πόλει, ὅποτε ἄλλοι ὡράτῃς καὶ χήματα κινῶν ἰερα, ὡν εἶνα οὐδὲ ὅτι τ' ἠμετέρας χήμας ἀντίθῃ, μὴ ὡροσ-
 ῆρα τῶ μῶρος τ' αὐτ' φυλακῶν λῶπερ ὡρεῖ τῆς εἰσφορῶν φάνη. οὐκ ἀδῆλον διὸ τῆτ' ἐποίησας; ἐγὼ μὲν οἶμαι καὶ

A Si quis enim eum roget, utri ei nocentiores esse ciui-
 tati videatur, agricolæ & parci, qui propter alendos
 liberos, & domesticos sumptus, & alia munera obita,
 tributa deseruerunt: an qui vltro collatâ pecuniâ cum
 ab aliis, tû à sociis furantur & perdunt? non eò nimi-
 rû, quamuis frontem perfricuerit, impudētia veniet,
 ut dicat, eos qui sua non conferunt, esse nocentiores
 iis, qui arariū depeculantur. Qua igitur tandē de cau-
 sa, ὃ scelestē, cū plures sint annis triginta, ex quo ver-
 faris in republica: cū interiecto tempore multi & du-
 ces rempublicâ læserint, & oratores, qui apud nos cau-
 sam dixerunt, & partim sua scelera morte luerint, alij
 arrepta fuga in exiliū abierint: neminē vnquam accu-
 fasti? nec præ te indignationem tulisti propter factas
 reipublicæ iniurias, in tanta confidentia tua & elo-
 quentia? sed ibi demum te curatorem es professus, vbi
 multi lædendi fuerunt? Vultis, Athenienses, eius rei à
 me causam vobis explicari? quia & socij sunt iniuria-
 rum, quas vobis quidâ faciunt, & de exactiōib. suffu-
 rantur: & vt insatiabilis est corū cupiditas, bifariam
 republica fruuntur. Neq; enim tutius est multorū &
 leuiter delinquentiū fuscipere inimicitias, quam pau-
 corū & grauit: neq; verò popularius multitudinis 2-
 nimaduertere peccata, qui paucorū: sed hoc in causa
 est, quod ego dico: Ex facinorosis illis se vnū esse no-
 uit, vos autem nihil fecit: eòq; ad illū modum vos tra-
 ctavit. Nam si mancipiorū vrbē esse hâc & non eorū,
 qui aliorum imperio digni habentur, esse cōstaret: nō
 toleranda fuisset istius, qua in foro vtebatur insolentia:
 cū simul & inquilinos & Atheniēses vinciret, ab-
 riperet in carcerē, vociferaretur in cōcionib., pro sug-
 gesto seruos seruis natos appellitaret se meliores, &
 ortos melioribus: percontâdo, an frustra carcer esset
 edificatus? Equidē id haud negauerim: siquidem pater
 tuus inde, cū ipsis cōpedibus, in ipsa Bacchanaliū pō-
 pa exiliit. Alias autem eius contumelias, nemo vnus
 percensuerit: tanta est earum multitudo. Pro quibus
 hodie vniversis pœnæ sumendæ sunt, & exemplum in
 eum edendum, quo fiât alij moderatiores. At verò in
 his actis publicis est talis: in aliis aut quibusdâ bene
 se gessit? Imò in cæteris omnibus talem se præbuit er-
 ga vos, vt in iis quæ audistis, minimè odio sit dignus.

C Quid enim vultis dicâ? solennium vasorū reconcin-
 nationē, & coronarū destructionē, aut phialarum fa-
 ctionē illam præclatâ? Sed vel propter hæc, & si nulla
 alia rempublicâ iniuria affecisset, ter, non semel dun-
 taxat iurē occideretur. Nam & sacrilegij, & impieta-
 tis, & peculatus, & omnium grauissimorū scelerū reus
 est. Ac pleraq; eius verba, quibus sic vobis faciebat,
 præteribor: cum verò dixisset, folia defluere de coronis,
 & eas vetustate computruisse, quali violacæ essent,
 aut rosacæ, non aureæ: vobis autor eas conflâdi fuit.
 Postea in tributis exigendis adesse ministrum publi-
 cum iussit, vt vir bonus: cum ea singuli qui pepend-
 rant, inscripturi essent: in coronis autem quas concide-
 bat, iustitiam illam non adhibuit: sed ipse orator,
 aurifusor, quæstor, inscriptor extitit. Atqui si in om-
 nibus, quæ publico agebas nomine, haberi tibi fidem
 postulasses: furta tua minus essent deprehensa. Nunc,
 in tributis, vt æquum est, non habendam tibi esse
 fidem cum sanxeris, sed seruis publicis: cum au-
 tem aliud quiddam & res sacras moueres, quarum
 pleræque ne ætate quidem nostra dedicatæ sunt, ean-
 dem cautionem non adhibueris, quam in tributis:
 nōne palàm est, cur ita feceris? equidem opinor. Atq;

Concise
 coronæ &
 phialarum
 factio, mihi
 stro non
 adhibito:
 & orna-
 menta rei
 pub. per
 hominem
 flagitiosum
 sum sub-
 lata.

illud cōsiderate, Atheniēses, quā praeclaras & admira-
 biles ad omnem posteritatē inscriptiones, reipublicae
 sustulerit, quā impias & intolerabiles reposuerit? Ar-
 bitror. n. vidisse omnes vos, in coronatū modiolis sub-
 tus inscriptū fuisse: Socij populū fortitudinis ergo &
 iustitiae: aut, Socij dono Mineruae ex manubiis: aut op-
 pidatim: Illi populū, cōseruati à populo: veluti, Eu-
 bæenses liberati, corona donarūt populū. Rursus ali-
 cubi fuit inscriptū: Conon ex nauali victoria, parta de
 Lacedæmoniis. Tales. n. fuerunt coronarū inscriptio-
 nes. Quae igitur & admirationis multū, & honoris vo-
 bis ferebant, abolitæ sunt, coronis destructis. Phialis
 autē quas earum loco vobis iste fecit impudicus, An-
 drotionē curatore, factæ sunt, inscriptum est: & cuius
 pollurū libidinib. corpus ingredi fana leges nō sinūt,
 eius nomē in fanis, phialis inscriptū est, conferēdum
 scilicet (nō sanē) veterib. illis inscriptionib. & idē vo-
 bis, si diis placet, honoris ferēs? Sic tria eos atrocissima
 cōmississe perspicitur. Nā & Mineruā coronis spolia-
 rūt: & reipublicae admirationē sustulerunt, quæ ex iis
 factis existerat, quorū coronæ illæ, dū adessent, moni-
 mēta fuerūt: & iis à quib. cōsecratae fuerant, gloriam
 non parua ademerunt opinionis eius, qua grati animi
 memoriæ testari voluerūt. Et si autē tot & tanta facino-
 ra designarunt: eō simul & stuporis & ignauiæ sunt
 progressi, vt hæc tanquā re bene gelta celebrēt. Itaque
 iste se putat propter istos cōseruatū iri: alius affidet,
 neq. se abdit ppter facinora. Vsq; adeo porrō nō mo-
 dō pecuniæ auidus, sed & stupidus est, vt ignoret il-
 lud, coronas virtutis signū esse: phialas autē & eius ge-
 neris alia, diuitiarū: & quālibet coronā, etsi parua fue-
 rit, æquē esse honorificā, vt magnā: pocula autē & thu-
 ribula, si magna sit eorū multitudo, opulētiae quandam
 excitare opinionē de possessoribus. Sin paruis & pau-
 cis gloriēre: tantū abesse vt honori sint, vt etiā inept^o
 esse videaris. Iste autē gloriæ possessionibus abolitis,
 opulētiae substituit paruas, & nō dignas vobis. Ac nec
 illud quidē animaduertit, pecuniæ cumulandæ nun-
 quam studuisse populū: gloriæ autem, quam vlli
 rei magis argumento est, quod cū aliquando plurimū
 pecuniæ haberet inter omnes Græcos, eam omnem
 honoris studio impendit: & pecunia de suo conferē-
 da, nullū vnquam periculum recusauit. vnde posses-
 siones immortales est consecutus, tum rerum gestarū
 memoriā, tum donatorum propter illas consecra-
 torum magnificentiam, propylæa illa, ædē Mineruæ,
 porticus, naualia: non vrceolos duos, neque aurea vas-
 cula tria, quatuorve, libræ singula pondere: quæ cū vi-
 sum tibi fuerit, iterū conflanda esse decernes. Neque
 enim decimis à ciuib. exigendis, neque iis quæ ho-
 stes imprecarentur faciēdis, & tributis geminis com-
 miniscendis, ea dedicarunt: neque talibus vtentes cō-
 siliariis qualis tu es, reipublicam gesserunt: sed ho-
 stibus vincendis, & quod omnibus cordatis optabile
 est, concordia inter ciues concilianda, immortalē
 sui nominis gloriam reliquerunt. Eos autem qui tuis
 studiis delectabantur, foro prohibuerunt. Vos au-
 tē, Athenienses, eō adducti estis socordiae & negli-
 gentiæ, vt, talia exempla cum habeatis, non tamen imi-
 temini: sed Androtion sit vobis solennium vaso-
 rum instaurator: Androtion, o dij immortales, &
 hoc impium facinus vllō alio esse leuius existimatis?
 Nam ego quidem ita censeo: eum qui fana ingre-
 ssurus, & lauacra & sportas attacturus sit, & rerum di-
 uinarum curationi præsuturus: non certum mo-
 a)ροεῖς ἐργόντες. ὑμεῖς δὲ εἰς τὸ, ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, ἀπορήθητε διηθησίας καὶ ραθυμίας, ὡς τὸ οὐ-
 δὲ τοιαῦτα ἔχοντες ὡς ἀδύνατα, ταῦτα μὲν ἀλλὰ ἀδρότων, ὑμῖν πεμπωείων ἐπιποδασίας. ἀδρό-
 τῶν, ὡς γῆ καὶ θεοί, καὶ τὸ τὸ ἀσέβημα, ἐλαττόν πινθὴ ἠγείατε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι εἶναι τὸν εἰς ἱερά εἰσιόν-
 τα, καὶ χερσίβων καὶ κτανὴν ἀφόρμῶν, καὶ τῆς πρὸς τοῖς θεοῖς ἐπιμελείας πρὸς αὐτῶν ἐσομῶν, οὐκ

μὲν, ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, καὶ πᾶσι τῶν χρόνων οὐκ ἴσταν-
 τε, ὡς καλὰ ἐζηλωτὰ ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀ-
 νελῶν, ὡς ἀσέβῃ καὶ δεινὰ ἀντεπιγράφασι. οἶμαι γὰρ ὑ-
 μᾶς ἀπαίτας ὄραν, ὑπὸ τῶν σεφάων ταῖς χρονικαῖς κα-
 ταθεῖν γερραμύλια, οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον ἀδραμα-
 δίας ἐνεκα καὶ δικαιοσύνης. ἢ οἱ σύμμαχοι ἀριστέων τῶν
 ἀθλων. ἢ καὶ πόλεις οἱ δεινὸς τὸ δῆμον, σωθέντες ὑπὸ τῶν
 δῆμου. οἷον δὲ θεοῖς ὑδὲ θεοθεσίτες, ἐσεφάωσαν τὸ δῆ-
 μον. ἐπεγράφη δὲ πάλιν, κόνων δὲ τὸ νωμαχίας τὸ
 πρὸς λακεδαίμονας. ταῦτα γὰρ ὑπὸ τῶν σεφάων ἐ-
 πιγράμματα. ταῦτα μὲν τοίνυν ἀζηλῶν πολὺ ἐργὸν καὶ
 φιλοπρίαν ὑμῖν, ἠφανίσαι, καθαρθεσίτων τῶν σεφάων.
 ἐπὶ τῇ φιάλῃ, ἧς ἀντὶ ἐκείνων ἐποιήσατο ὑμῖν ὁ πε-
 νος εἰδὼς, ἀδρότιωνος ἐπιμελουμένης ἐποιήθησαν ἐπι-
 γράφασι καὶ ἐπὶ τῷ σῶμα ἠταρρηκῶτος οὐκ εἶδον οἱ νόμοι
 εἰς τὰ ἱερά εἰσιόντα, τῆς ταυτοῦμα ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ τῶν
 φιαλῶν γερραμύλιον ἐστίν. ἄμοριον γὰρ ἐστὶ τὸ τῶν πρὸς
 τεροῖς ἐπιγράμματα, ἢ φιλοπρίαν ἴστω ἔχον ὑμῖν ἐξία
 τοίνυν ἐκ τούτου τὰ δεινότερα ἀπὸ τῶν ἰδοῦντων ἐπιγράμ-
 ατοῖς. τὴν μὲν γὰρ θεὸν τῶν σεφάων σισυλήκωσι. ἢ πᾶ-
 λεως ἢ τὸ ζῆλον ἠφανίσαι τὸ ἐκ τῶν ἔργων, ἢ ὑπομῆ-
 ματὶ ἦσαν, ὄντες οἱ σεφάοι. τῶν δὲ ἀναθνήσκων δὲ
 ἐμικρὰν ἀφῆρῶν, τὸ δοκεῖν ὡς ἀπὸ πᾶσι τῶν ἐπιγράμ-
 ματων καὶ ταῦτα καὶ τὸ πλῆθος ἐργασ-
 μένοι, εἰς τὸ αἶμα ἀγαθῆς καὶ τὸ λῆθος πρὸς ἡμῶν
 ἔσονται, ὡς τε μέμνηται τῶν, ὡς καλὰς αὐτοῖς διακη-
 μένων; ὡς δὲ οὐ μὲν οἶε) δὲ ἐκείνων ὑπὸ ὑμῶν σωθήσονται. ὁ
 δὲ, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ φιάλῃ, ἐκ καταδύε) τοῖς πρὸς αὐτοῖς ἐστὶ
 δὲ ἐμόνον εἰς χεῖματα ἀγαθῆς, ἀλλὰ ἐσκαρὸς ἐστὶν ὡς
 τε οὐκ οἶδεν ἐκείνο, ὅτι σεφάοι μὲν εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον.
 φιάλας ἢ καὶ τὰ τοιαῦτα, πλῆθος. ἐσεφάος μὲν ἄπας,
 καὶ μικρὸς ἢ, τὸ ἴστω φιλοπρίαν ἔχει πᾶς μετὰ ἑα-
 πόματα ἢ ἢ θυματῆρια, ἀπὸ μὲν ὑπερβάλλῃ τῶν πλῆ-
 θος, πλῆθος πᾶσι δὲ ἔσονται πρὸς τῶν κεκτημένων.
 εἰ δὲ ἐπὶ μικροῖς τῶν σεμνῶν. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς τι-
 μῆς πρὸς δὲ ταῦτα τυχεῖν, ὡς τε ἀποειρήκατο πρὸς
 δὲ ἐστὶν. εἰδὼς τοίνυν, ἀνελῶν τὰ τῆς δόξης κτήματα,
 τὰ τε πλῆθος πεποῖν) μικρὰ, ἐστὶν οὐκ ἔμψυχα καὶ ἐδ-
 ἐκείνο οἶδεν ὅτι πρὸς μὲν χεῖματων κτήσων, οὐδὲ πᾶ-
 ποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς
 ἐν τῶν ἄλλων. τεκμηρίον ἢ, χεῖματα μὲν γὰρ πλῆθος τῶν
 ἡλιώων ποτὲ γὰρ, τὰ παρὰ τῶν φιλοπρίας ἀνιή-
 σων. εἰσφέρειν δὲ ἐκ τῶν ἰδίων, οὐδὲνα κίνδυνον ὑπὸ
 δόξης ὄξει. ἀπὸ ὧν κτήματα ἀδύνατα αὐτῶν πρὸς
 τὰ μὲν, τῶν ἔργων ἢ μνήμη, τὰ ἢ, τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐπὶ
 ἐκείνοις ἀνατεθέντων τὸ καλῶν πρὸς τὰ λαμὰ ταῦτα, ὁ
 παρθέτων, σοφῶν, νεώσοικοι οὐκ ἀμφορείσοι δύο, ἐδὲ χε-
 σίδες τῶν τῶν ἢ ἢ, ἀγροῦσα ἐκείνη μνήμη. αἰστανται
 δοκῆς, οὐδὲ πάλιν χεῖματῶν καταχρονόειν. οὐδὲ αὐτοῖς δε-
 κατδύοις, ἐδὲ ἀκαταστάσαντο ἀν οἱ ἐχθροὶ ποιούντες,
 διπλᾶς πλάττοῖς ταῖς εἰσφορᾶς, ταῦτα ἀνέθεσαν ἢ δὲ
 οἷοις περὶ τῶν χεῖματων συμβούλοις ἐπολιτῶντο ἀλλὰ
 τοῖς ἐχθροῖς κατῶντες, ἐπὶ πᾶσι ἀν δὲ φρονῶν δόξαι
 το τὴν πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἀγόντες, ἐδὲ ἀνάτονον κλέος αὐτῶν
 λελοῖται. τοῖς δὲ ἐπιτηδύοις οἷα σοὶ βεβίωται, τῆς
 πρὸς αὐτοῖς

πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀειθρῶν ἀγνοεῖν μόνον, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἠγνοεῖν, τοιοῦτον ὅστις ἐστὶν ὁ ἀδικητής, οἷα τοῦτ' ἔβριωται.

Ad dierum numerum castum esse oportere: sed per totam vitā talibus studiis, qualis istius vita est, fuisse alienum.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS IN ARISTOCRATEM.

Χαρίδημον τὸν ἀρετῶν ἠγροῦμένον ἕνεκεν, καὶ στρατηγῶν τὰ παλαιὰ κερσοβλέπῃ, τῷ θράκης βασιλεῖ, πολίτην σφῶν ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐπιπέσαντο. τὰ μὲν γεγονότα χηρῶν ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐπιπέσαντο. τὰ μὲν γεγονότα χηρῶν ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐπιπέσαντο.

Charidemum Oritam, peregrini militis ducem, Cerobleptis Thraciae regis imperatorem, ciuitate donarant Athenienses: partim, quod vtilem reipublicae operam nauasset, partim quod plura ab eo beneficia expectarent. De hoc senatusconsultum fecit Aristocrates huiusmodi: Si quis Charidemum occiderit, comprehendi eum ius fasque esto in omniditione coniuncta cum Atheniensibus. quod si quis comprehensum asseruerit, siue ciuitas, siue homo priuatus, is fœderum expers esto. Huius senatuscōsulti accusator Euthycles, Demosthenis vsus oratione, ait, primum, senatusconsultum esse contra leges: quia cognitionem & iudicia tollat, & vindictam ante crimen contineat scriptam. Deinde non esse esse Atheniensium, tale Charidemo decernere praeium, per quod Chersonesus amittenda sit. quod quo pacto sit futurum, ipsa ostendet oratio. Examina etiam personae qualitatem, affirmans, non meruisse praemia Charidemum, talia praesertim.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

DEMOSTHENIS ORATIO CONTRA ARISTOCRATEM, Hieronymo Vvolfo interprete.

ΜΗΔΕΙΣ ὑμῶν, ὡ ἀνδρες ἀθλιώται, νομίση, μήτε ἰδίας ἐβρας ἐμὲ μηδεμίαν ἀδικίαν ἀεισοκράτους κατηγορήσαντα τοιοῦτον, μήτε μικρὸν ὀρεῖσθαι π καὶ φάλλον ἀμάρτυρα, ἐτόμως ἐπὶ τούτῳ προσέειπεν ἐμαυτὸν εἰς ἀπέβρα. ἀλλ' ἐπεὶ ἀρα ὀρθῶς ἐγὼ λογιζομαι καὶ σκοπῶ. ἴσῳ τὲ χερρόνησον ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς, καὶ μὴ ὡς ἀκερσοδεντίας ὑποστρεψύται, πάλιν αὐτῆς, καὶ τοιοῦτον μοι ἔστιν ἅπαντα ἡ αὐτοῦ. δεῖ δὴ πάντας, ὑμᾶς, εἰ βούλεσθε ὀρθῶς καὶ τούτων μαθεῖν, καὶ κατὰ νόμους δικασθῶς κείνῳ τῷ γραφῶν, μὴ μόνον τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ ψήφισματι, ἀλλὰ καὶ τὰ συμβησόμενα ὅσα αὐτῷ σκοπεῖν. εἰ μὲν γὰρ ὑμεῖς ἀκούσασι δὲ οὐκ εἰδέναί τι κακῶς κερσοδεντίας τῷ ἀρχῶν, ἴσως αὐτοῦ ὄξει πείθεσθαι. ἐπειδὴ δὲ τὲ ἐν ἔστι τῷ ἀδικησάντων, τὸ τῶν τῶν ἔσπον, καὶ λέγειν, καὶ γράφειν ἐπίοις, ὃν ἀδικία ὑμεῖς ὑπὸ δειδῶ π καὶ φυλαξοῖσθε προσήκει μὴ πᾶσι θυμαζέειν, εἰ καὶ τὲ το τὸ ψήφισμα ἡμεῖς οὕτως γεγραμμένον ὅτι εἰς ὄμν, ὡς π δοκεῖν ὑμῶν χαριδῆμον φυλακῆν πνα τὲ σώματ' ἰδόναι τῷ ὡς ἀδικῶς δὲ δικασθῶ καὶ βεβαίαν φυλακῆν, χερρόνησον τῆς πλεως ὑποστρεψύται. εἰκότως δὲ ἀνδρες ἀθλιώται, ὅτι προσέροίτε μοι τὸν νοῦν, καὶ μετ' ἀνείας ἀκούσαίτε ἀλέγω. ἐπειδὴ γὰρ οὐχὲ τῷ νοχλουῦται ὑμᾶς, οὐδὲ τῷ πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῶν ὄν, προσέροίτε μοι πνημὸν τὸ φημι δεῖξεν πεσοῦν ἡμῶν, εἰ ἔσον ἔστιν ἐν ὑμῶν, συναρῶνισθαι μοι, καὶ προσέροίτε μοι ἀκούσαίτε. τῶν π σώσαίτε, καὶ ποιήσαίτε μὴ καποκνεῖν, ἀν π καὶ ἡμῶν οἴσται δυνάσται π ποιήσαι τῷ πόλιν ἀγαθόν. οἴσται δὲ, εἰ μὴ χαλεπὸν ἔστι νομίση τὸ παρ' ὑμῶν λόγου π χῆν. ἡμῶν δὲ πολλοῖς τῶν φοβουμένων, λέγειν ὑμῶν ἴσως οὐ δεινοῖς, βελπίσται δὲ ἀνδρόποισ τῷ δεινῶν, οὐδὲ σκοπεῖν ἐπὶ ἔσται τῷ κοινῶν οὐδὲν ἔγω, αὐτὸ μὲν πταῖς θροῖς ἅπαντας, ἀπὸ κνησ' ἀν, εἰ ἔ-

EMO vestrum, Athenienses, putet, me, vel vilo priuato odio adductum, venire ad Aristocratem accusandum: vel cum paruum aliquod & leue delictum videam, propter illud aded paratum esse, ad inimicitias suscipiendas. Sed (si modò meum mei iudicium non fallit) in hoc omne meum studium incumbit, vt Chersonesum securè teneatis: neque phaleratis decepti verbis, rursus ea spoliemini. Decet igitur omnes vos, si hæc rectè cognoscere voletis, & è præscripto legum, controuersiam verè diiudicare: non tantum scripta in senatusconsulto verba considerare: sed etiam quid euenturum inde sit, prouidere. Nam si re statim audita, callidæ machinationes animaduerti potuissent: principid fortasse decepti non essetis. Quia verò hoc non minimum artificium est quorundam, ita & dicere & scribere, vt vos latentes insidias minimè perspiciatis, aut caueatis: nò aded mirum videri debet, si etiam hoc decretum nos ita scriptum ostendemus, vt, cum Charidemi salutem tueri videatur: Chersonesum, quæ re vera est iustum & firmum reipublicæ præsidium, nobis eripiat. Iurè autem, Athenienses, mihi operam hanc dabit, vt me dicentē cū beneuolentia audiat. Quia enim ego, nò vnus ex illorum numero qui vobis obturbat, neque rursus horū qui in gerèda repub. magnam apud vos habet auctoritatē, iè tantam esse actam ostensurū esse me profiteor: vos si me, quod in vobis est, iuueritis, attentè que audieritis, tum hanc ipsam rem in integrum restituetis: tum animos addetis cæteris, vt si quid etiam nostrum aliquis se reipublicæ prodesse posse putarit, facere id non grauetur. Putabit autem, si audientiam impetrare à vobis non esse difficile existimauerit. Nunc istius rei metu multis, minus fortasse disertis, sed melioribus certè viris, quàm eloquentes isti sunt, ne cogitare quidem quicquam de reipublica in mentem venit. Ego sanè omnes adiuro deos (idq. vobis dubiū esse nò

Aristocrate in decretū.

Euthycles accusator.

Beneuolentia & attentio captatio à persona & re.